

TRIBUNA POPORULUI

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
un an 20 cor. pe 1/2
10 cor.; pe 1/4 de an
cor.; pe 1 lună 2 cor.
pentru România pe an
— 4 coroane.
pentru România și
trănitare pe an:
40 franci.

manuscripte ne senapolază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond; prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbra de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisorile nefranate nu se
primesc.

Domnia crimei.

(S). Suntem în pragul veacului
trezecm mai departe decât „vea-
lumi”, cum a fost poreclit cel
XIX-lea, dar a cărui lumină atât
adeșori a fost înăunecată de —
negra crimă. Și viitorul în ce cu-
re ni-se prezintă?

Rind pe rind cad jertfe ale or-
dului fanaticism, de mâna oamenilor
de lasași, deveniți fiare din intoxica-
rea cu doctrinele ultra-„umaitare”;
jertfe figurile fruntașe din viața
națională, de mâni ucigase.

În congrese și de pe catedre se
propagă pacea și bună-înțelegerea
între oameni, se propagă principiul de
egalitate, — ear sămânța încolțită în
sămânțe și mansarde își dă roa-
dele criminale.

Cinismul criminalilor, la mărtu-
rarea crimei, este dovadă că ne gă-
sim pe panta unui declin: a ajuns
România să terorizeze lumea.

Nu dreptatea, sau dreptul său il-
legal, ci anarhistul, ci distrugerea a
ce i-se pare o piedecă în calea
realizării unei utopii în serviciul că-
rei el este un instrument zăpăcit,
incompetent.

În Apus băntue cu furie anar-
hismul, în Orientul european ban-
dășul îmbrăcat în haina propagan-
dă naționaliste își culege victimele.

Sentimentul național, garanția
vieții și trăinicieii unui neam, Bulgarii
au înjosit la rangul de mobil de
joc.

Este o boală în Orient, de care
teara noastră nu este așa de in-
fectată, este cum s'ar zice anar-
hismul oriental, șovinismul turbat
care în țările Balcanice
crează cu aceleași mijloace ca și
în Apus ordinul social din Apus.

Visând o Bulgarie mare și pu-
tătoare, căpăținoșii vecinilor ai Sârbilor
se dau la o parte dela nici o
parte pentru a-și îndeplini visul. E
mic și slab însă acel popor, ca
puterea sa de neam și prin in-
fuziunea numărului său să poată
nădejde de-a înfrunța Macedonia
Principatului bulgar. În calea sa gă-
sim în întâiul rind superioritatea mo-
rală și materială a fraților noștri
macedoneni, de care se isbește pro-
cedura comitetului revoluționar bul-
gar de care se frânge asaltul ireden-
bulgare.

Astămpăr însă nu se poate să-
rind în sufletul de bulgar, căci pro-
cedura l'a fanatizat întru atâta, încât
a devenit un instrument orb în
mâinile propagatorilor utopiei unei
Bulgarii.

Și dacă puțin vor fi Bulgarii
întru a crea o împărăție, mulți sunt
ce se dau înlături de a o „pre-
pară” prin crimă și teroare.

Jertfa tendinței de expansiune
națională, a șovinismului bulgar, a
profesorul Ștefan Mihăileanu din
Arad, un harnic conducător al

Românilor-macedoneni, asasinat în
zilele acestea.

Este cu atât mai gravă această
crimă, cu cât asasinul a săvârșit
asasinatul într-o țară străină pentru el
în regatul României, în capitala țării,
omorînd pe un cetățean român.

Sufletul ni se umple de revoltă.

Cei slabi vor să domine, cei
nemernici umblă să fie stăpâni, —
prin crimă!

Acesta este tristul aspect în care
se prezintă orizontul social politic.
Lecuirea acestei stări de lucruri
pretinde grabnice și energice mi-
jloace.

O voce maghiară despre ches-
tia ovreiască din România *Hazánk*,
în numărul de Marti se ocupă la lo-
cul prim de „Chestia ovreilor din Ro-
mânia”. Chipul cum tratează chestia,
ne îndeamnă să prezentăm cititorilor
noștri opinia sa.

„Chestia ovreiască în România —
zice *Hazánk* — a devenit, nu din punc-
tul de vedere al antisemitismului, ci din
punctul de vedere al politicii naționale
chiar, o importantă chestie politică, de
o importanță vitală. Nenorocirea a fost,
că nici cel mai înțelept bărbat de stat
român n'a știut ce să facă cu jumeta-
tea de milion de ovrei ai României?”

Dacă față cu ovrimea se păstrează
statusquo-ul, e rău, pentru-că rămâne
în țară un element străin care nu va
lua parte la munca națională și care
în vremuri grele și de grea cumpănă
poate să fie un pericol în prag pentru
stat.

Dacă vor fi emancipați, atunci, ca
cetățeni, pot să-și câștige și proprietate
de pământ, și în câteva decenii depose-
dează pe proprietarii români...

Abstăgând dela aceasta, imigrarea
va mai continua, și atunci ce va face
România, când una a cinci-a din locui-
torii ei vor fi ovrei? Bărbații de stat
arangează, în general, astfel de chestii
delicate și grele așa, că în baza prin-
cipiului quietă non movere se leagă
de statusquo. Această menținere a sta-
tusquo-ului a creat în România un ast-
fel de proletariat ovreesc, cum omul din
Apus nici închipul nu-și poate. Mizeria
economică, care domnește de vre-o doi
ani în România, a pus în mișcare pro-
letariatul ovreesc din România...

Este probabil că îmbunătățindu-se
situația economică se va liniști mișcarea
de emigrare, dar chestiunea însăși rămâne,
ba ce e mai mult, va crește cu timpul,
făcând de lucru nu numai României,
dar și Apusului European.

Consiliul comunal al Vienei proie-
ctează un regulament, în care se prevede ca
darea de consum pentru vitele ce se duc
pe piața capitalei imperiului să se plătească
nu de cumpărător ci de vânzător, îndată ce
se prezintă în piață, — ori își va pute vinde
vitele, ori nu.

Agrarii din Ungaria sunt mâhniți de
această lovitură ce se proiectează pentru
comerciu de vite ungar, și provoacă toate
corporațiunile economice la o conlucrare

pentru a găsi alte piețe și pentru a pune
în strimtoare piața din Viena în privința
carnii.

Nouă ni-se pare că visita d lui *Schnei-
der* pe la Iași a prevenit efectul unei posi-
bile greve a viticulturilor din Ungaria față
cu Viena.

„Magyar Szó” aștia mereu fantasia ci-
titorilor sei cu descoperiri de mișcări în-
dreptate contra statului „maghiar”.

În numărul său din urmă anunță că
dreptul electoral a 353 maghiari din Bra-
șov a fost contestat de Sașii verzi, și con-
testarea s'a confirmat.

„Șar ele naționalităților — exclamă nu-
mitul organ din acest incident — căruia *Bánffy*
i a mu rupt din dinții veninoși, a prins ia-
răși putere la căldura binefăcătoare a sinului
ministru presidențial al lui *Coloman Széll*, și
sub scutul înaltului protector iarăși mușcă
n.apharimea”.

O altă „tradare” ce revine lui Széll —
ar fi că Croații pregătesc o serbare pentru
aniversarea a 50-a a păstoriei episcopului
Strossmayer.

De aci, conclusia, — având în vedere și
învechitul clișeu al pactului primului-ministru
cu Români:

„Iată, după România, a venit rândul
Croației, și după-cum se vede guvernul nos-
tru pactează nu numai cu guvernul român
ci și cu utopiștii slavi sudici”.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-
ntară, — contele *Zichy Jenó* a predat lui *Appo-
nyi* adresa de felicitare a membrilor ma-
ghiarilor dela conferință, salutându-l și prin
graiul viu pentru „marea glorie”, ce acest
din urmă a câștigat prin rolul său la Paris
națiunii maghiare. Contele *Apponyi* a res-
puns mulțumind pentru atențiune și a ac-
centuat nu numai prestigiul și gloria, ce
Ungaria 'și-a eluptat de data aceasta la
Paris înaintea străinătății, dar și mulțumi-
rea sa pentru participarea și pentru con-
simțământul patriotic al „representanților”
naționalităților din Ungaria la acest — tăm-
bălu patriotic. Căci, să se știe mă rog,
la acest vifeim au luat parte, între alții, și
câteva secături de-ale noastre. Între acestea
bună oară, *Fassie Todor* a ridicat un toast
patriotic pentru cuconul *Berzevicy*. Etcetera.
Abia târziu după amiază s'a terminat „al-
domâs”-ul, când un public împistrit-
țat cu figuri din toată lumea, stătea afară
și cu guri căscate se ciudia la minunățiile
chefului patriotic, ale cărui efecte le re-
cunoșteau mult mai bine privitorii, decât
cel-ce eșiau dela chef.

Magnum „aldomâs” — la Paris. Sub
titlul „Sărbătorirea lui *Apponyi* în Paris”,
foile maghiare cu data de ieri publică un
lung raport despre un chef unguresc, pe-
trecut, după conferința interparlamentară,
în „sărda” ungurească la expoziția din
Paris. La masa comună, unde se găsea în-
treagă ceta de „savanți” maghiari, cari
luaseră parte la conferința interparlame-<

tului miselesc săvârșit de un criminal, unealtă a comitetului revoluționar bulgar.

E de datoria noastră, a tuturor Românilor, să ducem până la groapă pe acela, care a căzut în lupta pentru Românism. Prin participarea noastră la lumorentarea lui Mihăileanu vom arăta, că protestăm cu indignare contra procedurilor bulgărilor revoluționare și ne facem solidari cu acțiunea patriotică și deamă a Românului ce va fi acoperit mâne de pământ.

Veniți deci mâne să conducem la locul de odihnă pe acela, care n'a pregătit în lupta sa pentru frații din Macedonia.

Evenimentele din Italia.

Jalea Italiei pentru pierderea în chip atât de tragic a regelui seu crește continuu, și durerea e cu atât mai generală, cu cât autorul oribilei crime este tocmai fiu al țării atât de greu încercate.

Cadavrul regelui, vizitat până acum de zeci de mii de cetățeni cu ochi scldați în lacrimi, pornește azi Mercuri, la orele 4^{1/2} după amiază din Monza la Roma, trecând peste Milan, Genua și Pisa și va ajunge mâne, Joi dimineață la cetatea eternă.

La plecarea din locul catastrofei vor fi de față: șese batalioane de infanterie, trei escadroane de cavalerie, șese baterii de artilerie și un regiment de carabinieri călărești. Cadavrul va fi așezat pe tălpi de tun, tras de opt cai negri; afară de aceștia: întreagă preoțimea pin Monza și împregiurarime, 24 gardiști regali și lume imensă din popor.

Condolența bisericeii pentru moartea regelui e atât de adâncă, încât ea contribuie foarte mult la alinarea durerii generale. Până Lună vr'o sută de mise s'au ținut la sicriul marelui decedat, și nici un preot n'a vrut să-și primească remunerația ce-i competea. Vaticanul manifestă peste tot cea mai intimă condolență față de familia regală și a ordonat tuturor episcopilor din țeară, ear aceștia preoțimei lor subalterne, ca în toate bisericile să facă rugăciuni pentru

sufletul nenorocitului cap al țării. În același timp la ordinul Papei, vicarul-cardinal a pus la dispoziția Curții toate bisericile și întreagă preoțimea din Roma.

Marele doliu al țării s'a manifestat și în corpurile legiuitoare. Indeosebi în *senat*, unde știrea tragică, anunțată de president, a fost ascultată în tăcere adâncă și primită de senatori stând în picioare. Asemenea și anunțul despre urcarea pe tron a tinerului rege *Victor Emanuel* a fost primită cu ovații și cu entuziasm general, întimpinându-o și în *senat* și în camera cu frenetice „*Să trăiască noul Rege!*”

Rînd pe rînd s'au cetit apoi în mijlocul unei liniști generale adresele de condolențe, sosite la minister dela toate guvernele europene. Un singur incident disonant s'a provocat în cameră, în urma vorbirii deputatului socialist *Pantano*, care a fost aspru huiduit din partea celorlalți deputați, cari erau încă sub depresia sguduitoare a crimei săvârșite.

În mijlocul pregătirilor, ce se fac în Roma pentru actul înmormentării la Panteon, o apariție imbușcătoare începe a se manifesta pentru politica viitoare a Italiei. În chip neobservat se ivește adevă o apropiere între Vatican și Quirinal, între cari de-atăta vreme dăinuiesc raporturile cele mai încordate.

Cum și mai sus s'a spus, Papa manifestă cea mai mare prevenire față de casa de Savoia, covârșită azi de-atăta jale, la ceea-ce din partea Curții i-se răspunde în aceeași măsură. Chiar și presa, inspirată fie-care în felul său, de interesele celor două curți — regală și papală — a început să mai înceteze cu ostilitățile, și contrarii de până acum împreună iau parte la marele doliu al țării.

Face-se-va în adevăr o schimbare spre bine în politica dintre Quirinal și Vatican, — este o întrebare, la care viitorul apropiat va ave să răspundă.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

ZIUA INVIERII.

Cea mai măreață figură din literatura contemporană este fără îndoială *Henric Ibsen*, dramaturgul norvegian.

Pe când apusul Europei se abate în ghiarele decadentismului și simbolismului, măreț se înalță opera lui Ibsen, și din Nordul neguros se revarsă peste întreaga lume lumina unei strălucitoare forțe artistice, care subjugă și domină.

Opera acestui geniu împreună cu a lui Shakespeare și a lui Goethe, într'o trinitate au asigurat înălțimea Nordului în artă, pe terenul dramei.

Și dacă îl punem alături cu autorii lui Faust și Hamlet, este că singur lui i-se cuvine, și îi datorim chiar aceasta.

Drama lui Ibsen e luată din viața socială, din viața societății noastre mercantile. Nu sceneria bogată și de efect o găsim la el, ci adâncă pătrundere și destrămare a —catelor sufletului omenesc.

Acțiunea e foarte simplă, lipsită de ori-ce surprinderi, cu atât însă mai puter-

nic este firul logic care duce la desnodământ într'un mod fatal.

Sunt patru sau cinci persoane, prin rostul cărora se desfășoară întreagă drama, într'un mod pe cât de liniștit ca acțiune, pe atât de sguduitor prin puterea sentimentelor și luptelor sufletesti ce ni-se înfățișează.

Personalitățile, cu psihicul lor, conflictele între diferitele concepțiuni asupra vieții, între realitate și pornirile sufletesti, — vecinul sbucium pentru ideal, sunt prinse și fixate cu mâna artistului desăvârșit.

De aceea prea mică ar fi fost Norvegia ca singură să se bucure și să admire opera acestui titan al gândirei omenesti! Astăzi, când Ibsen se găsește încă în viață, numele și gloria lui literară a străbătut în întreagă lumea cultă, operele sale sunt admirate de toate neamurile, unde pentru artă există locaș.

Cea din urmă lucrare prin care își termină Ibsen ciclul său de drame, este: *Ziua învierii*, *Epilog dramatic în trei acte*. Pe aceasta o primim în traducere românească, făcută de d-nii *H. Chendi* și *C. Sandu*.

Credem că e nemerit să-și scrișim subiectul.

Arnold Rubek, sculptor celebru, ajuns mare și bogat pe urma capo d'operei sale

„*Ziua învierii*” se simte nemulțumit de viața pe care o duce în însoțirea sa cu *Maia*, căci: Ar trebui să stau împreună cu o „*ființă* de care să fiu — așa zicând — covârșit, care să mă completeze, cu care să „fiu de acord în toate faptele și operele „mele”, — zice el.

Personalitatea psihică a soției sale *Maia* reiese din vorbele ce ea spune bărbatului său în privința lui *Ulfoheim*, pe care îl întâlnește în vilegiatură (un alt personaj din piesă):

„Acel grozav ucigaș de urși. Nici nu-ți poți închipui câte minunății povestește acela „despre munți, despre viața de acolo. Cea mai mare parte din palavrele lui sunt urite, „grozave, de necrezut, disgustătoare. Imi vine aproape să cred că minte. Dar toate „astea sunt atât de ispititoare!”

Al treilea personaj, este *Irina*, fecioară care a servit pe *Rubek*, ca model, la opera sa nemuritoare, și care în urmă s'a aruncat în brațele desfrăului după ce *Rubek* terminându-și capo d'opera a concediat o.

El se întâlnește într'o localitate de vilegiatură, mulți ani după despărțire și după ce *Rubek* era căsătorit deja de patru ani.

Irena e gardată de o călugăriță, — căci e nebună.

Discuțiunile, mărturisirile și recriminările sunt de o profunditate deosebită.

ȘOAPTE

Nostalgie.

De câte ori n'am trecut eternii nostri Carpași! Iuțea trenului de atâtea ori mi-a răpit bucuria de a mă pierde, de a mă uita în contemplarea mărețelor podoaabe cu cari a înzestrat cel Atotputernic pământul românesc...

Dar totuși, în amintire mi-se revizitadează: prăpăstiile-brazde uriașe, îndălțimile-falnice coifuri, împodobite cu mândrul brad; șoseaua albă, șerpuitoare, în mijlocul a atâtea vii verde...

De le aș mai vedea odată!

Cu entuziasm în suflet, trecut'am Carpașii...

Cu ochii îndăcrimați trecui Carpașii... și — poate printre lacrimi revăzutul tablou al măiestrii frumosului din natură îmi stoarce duioșia, și'n suflet îmi pune dorul:

În liber încă odată!

Să uit viața, să me desbar de grijile și nevoile ei, să uit că trăiesc, să visez...

De aș mai visa odată!

Priveag.

Noutăți

Arad 8 August 1900.

Recurs respins. Foile locale comunica știrea, că recursul dlui preot *Romul Nestor* și soții, în contra alegerii de notari în Cenadul-unguresc, alegere aprobată de congregația comitatului Cenad, — a fost respins din partea judecătoriei administrative superioare. După informațiunile ce la timpul său le primisem, am constatat, că alegerea de notari a lui *Sándor István* s'a efectuat numai prin abuzuri și corumperea alegătorilor, pe când doritul majorității preponderante din comună fusese dl *Ioan Goldis*, notari în Micherechiu. — Pe ce motive s'a respins atunci recursul binevoitorilor obștinei? Sigur, că numai pe motive de-ale șovinismului,

căci știe doar' lumea, căt de drăgăstoroasă administrația ungurească, față de Români!

În privința replicii d-lui *Xenopol* din diertăția d-lui *Darvai* de la congresul istoric din Paris, despre care ni s'a spus că a fost „slabă”, eată ce este instituțional din București:

Dl *Xenopol* ceru cuvântul strălucită improvizare arată, că nu trata cestiunea Românilor prin decuprocum o făcuse *Darvai*, într'un scurt, cum trebuie să fie comunicat se fac la congrese. A mai spus, că nile luate de savantul ungar din latine, erau trunchiate și supuse pretărilor silite, și că, prin urmare, d-lui *Darvai*, că cestiunea românilor decum un caracter ipotetic, dar pute fi resoluțivă definitiv, în sensul sarilor continuității, era și neînțeleasă prea îndrăzneată.

Dl *Xenopol* a făcut din nou, dată prin graiu, expunerea teoriei pra ipotezei și a interesat viu pe A fost felicitat de mai mulți prapra chipului magistral, cum a susținea românii.

Savantul profesor nu s'a mărit a-și susține teoria. Pe lângă aceea tribuit tuturor membrilor congresului tăiu de toate reprezentanților Ungariei, pusa la cartea d-lui A. de Bertha, d sa asupra cestiunii române, care l'a publicat în limba germană „*Deutsche Litteratur Zeitung*” din în același timp dl *Xenopol* a edițiune franceză din studiul oamenilor de stat din Europa. Artămentele în favoarea continuității în Dacia au fost expuse din nou în opere, care resuma, în stilul clar tor al istoricului nostru, formidabil-versă, care e poate cestiunea mai complicată din toate epocelor.

Nou ajutor de inspector școlar Arad. Fostul ajutor de inspector școlar Alexandru Balogh, fiind transferat eafă calitate la Cluj. — În loc fost numit *Ludovic Kovács*, învățmat și preot ev. reformat.

Noul comandant honvezese dl generalul *Anton Valentici*, de comit la Seghediu, și-a ocupat mineca trecută. Înregistrăm acum numai pentru motivul, că la district comandant aparține și honvezimea nată în Arad.

Notar public sinucis. Lună dimineață notarul public regesc *Imre* din Borșineu s'a sinucis la sa, trăgându-și în cap un glonț de ver. Sinucisul era în „*erștă* de 51 sinuciderii era o boală de ochi

Dăm aci un fragment.

Irena: Și și-am căsătorit la și te-am servit, *Arnold*. (Intinde mânel). Dar' tu... tu... tu!

Rubek (afându-se). Eu n'am cu nimic contra ta, *Irena*...

Rubek: Artist înainte de tot ciam ca un bolnav și doriam să opera cea mare a vieții mele. (Se în amintiri). „*Ziua învierii*”. . . buia să se nemească. Și învieri să fie reprezentată în chipul tinere, care se deșteaptă din de moarte.

Irena: Copilul nostru (stătuia *Rubek* (urmând): Femeia mea învia, trebuia să fie cea mai curată, cea mai ideală Aveam nevoie de fiecare din și numai de ale tale. Tu ai bună voie și cu dragă inimă familia, patria și m'ai urmat.

Irena: Când am plecat cu părea că răvivează copilăria mea.

Rubek: Și de aceea puteam serveac de tine mai bine ca de alta. Tu erai pentru mine cel model al creațiunii, pe care întrevedde de cât în extazul pe atunci eram tinăr, *Irena*, și me superștiția, că dacă m'aș fi atina

Árverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Victoria“ takarékpénztár, borosjenői cég, továbbá a borosjenői takarékpénztár, borosjenői cég, javára, kiknek csatlakozása ezennel kimondatik, Szkrób Zacharie lugozói lakos végrehajtást szenvedő elleni 124 korona és több rendbeli tőkekövetelés és járuléksi iránti végrehajtási ügyében a árverést elrendelte, minek folytán az aradi kir. trvszék a borosjenői kir. járásbírósa területén fekvő és a Lugozó községi 56. sz. tlljvben A. I. 189, 243, 300, 407, 436 és 116—117/a hrjzi számú ingatlan 677 koronában megállapított kikiáltási árban az 1900. évi augusztus hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor Lugozó községhezánál meg-tartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni u. m.:

1.) Ha a kikiáltási áron felül ígérlet nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2.) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 67 kor. 70 fl. készpénzben vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 évi 60 t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. A vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény kapcsán az 1881. december 6-án 39425. I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a buttyini kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bíróság a bánatpénzt az utolsó részletbe fogja beszámítani. Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság telekkönyvi hatóságánál és Lugozó, Silingyia, Kavna községek előjáróságainál megtekinthetők.

Borosjenői kir. bíróság tlvkvi hatósága, 1900. május hó 1-én.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Orice tipărituri.
Invitări la nunta,	Anunțuri fu- nebrale, etc.	

**Cele mai
moderate prețuri!!**

Nouă carte didactică. Tocmai acum a apărut în tipografia „Tribuna Poporului“: „Geografia comitatului Arad“ pentru clasa III. a școlilor populare, scrisă de Damaschin Meire, învățator. — Manual aprobat din partea Ven. Consistor aradan și ilustrat cu mai multe figuri și hărți geografice.

Deși manualul se extinde peste 9 coale în format 4° mare, cu tipar (litere noue) ales și frumos arangiat, prețul unui exemplar e numai 35 cr. — Noua carte didactică e singura de acest fel pentru școlile noastre populare și va face serviciul mari tuturor învățătorilor români, fără osebire de confesiune.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că înaltul minister de culte și instrucțiune publică a dat la 26 Martie 1900 Nr. 1070 a aprobat manualul pentru școlile populare întocmit de basă planului ministerial de învățământ parte primă pentru clasele III. a de Vasilie Goldiș, profesor. In legătură cu aceasta pe domni învățători, că tocmai a apărut de sub tipar și partea a doua a „Geografia lui Vasilie Goldiș“. Ambele părți se pot procura la Librăria editoare Ciurcu în Iași precum și de la toate librăriile patrie.

„Foaia Pedagogică“, cea mai interesantă și utilă revistă din țară, al IV-lea an apare lunar în număr de două coale, sub conducerea dlui prof. Dr. D. P. Barciuanu, Nr. 6 (din Iunie) următorul număr.

Manualele de școală. Tocmai acum a apărut în tipografia „Tribuna Poporului“: „Geografia comitatului Arad“ pentru clasa III. a școlilor populare, scrisă de Damaschin Meire, învățator. — Manual aprobat din partea Ven. Consistor aradan și ilustrat cu mai multe figuri și hărți geografice.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de calitate, ce-o avem pe teritoriul nostru pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, —	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, —	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, —	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor in Brașov. —	—	2,50
7.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1,20
Prețul „Coroanei“ —	—	1,60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula nasc. Truția —	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, —	—	1.—
10.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga. —	—	3,60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. —	—	1,60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. —	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, —	—	1,50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz —	—	1,20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator in Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul in Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fle-care ep 10 fleri spese postale.